

ЛЕГЕНДА ЗА АЙШЕ МОЛЛА

Айше Молла била богата вдовица, родом от Хасково. Живеела съвсем сама. Извикала майстори да намерят вода и да я докарат до мястото, което им посочила и там да изградят чешма на нейно име. Често казвала: "Когато умра, няма кой да ме спомене, защото сега ме тачат заради парите ми, а после ще ме забрави всеки – затова ще направя чешма, та да ме споминат през вековете".

Наричали я молла, защото била грамотна и знаела достатъчно молитви от Корана, които четяла на мевлит/панихида/. Почитали я мъже и жени, но имало и хора, които ѝ завивждали за богатството. Била куражлия жена и никога не ѝ минавала страшна мисъл, дори не се заключвала, освен дворната порта.

Един ден съседите забелязали, че Айше я няма. Помислили, че може да е отишла в някое съседно село на мевлит и не я потърсили. Минали два дни, а Айше Молла не се вестявала. Затропали съседите на вратата ѝ, но никой не отворил. Влезли в двора, повикали я – никакъв отговор. Блъснали вратата на спалнята ѝ и ужасени видели мъртвата Айше, цяла обляна в кръв. От богатата ѝ покъщнина не било взето нищо. Недоумение обхванало съседите ѝ, които за един миг се струпали в къщата ѝ. Но в едно тенеке видели две лири, явно парите ѝ са били скрити там – убийците са ги откраднали.

Погребали тържествено Айше Молла, но издирването на престъпниците завършило без резултат. И така думите на Айше се сбъднали – след време почти я забравили, но останала чешмата на нейно име. Днес надписът липсва, защото чешмата е поправяна и изместена по-нагоре от предишното ѝ място. Ако и да промениха името ѝ в памет на Георги Органджиев, хората пак я назовават със старото ѝ име – чешмата на Айше Молла. И всички знаят за коя чешма става дума.

Мара МИХАЙЛОВА, из книгата "Кърджали", изд.2000 г.